

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819200828
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7819200828.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudkýň JUDr. Oľgy Mičietovej a JUDr. Adriany Murínovej v spore žalobcu Okresné správcovské bytové družstvo Prievidza, Prievidza, Stavbárov 6, IČO: 00 173 801, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Edit Balážiková s.r.o., Partizánske, Jesenského 5, IČO: 47 239 948 proti žalovaným 1/ T. L., nar. XX.X.XXXX a 2/ Y. L., nar. X.X.XXXX, obaja Z., Š. XX, právne zastúpení LEGAL IURIS - advokátskou kanceláriou, s.r.o. Rožňava, Tehelná 11, IČO: 47 242 795, o zaplatenie 1 268,14 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Rožňava, č. k. 8C/11/2019-80 z 19. septembra 2019

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch II. a III.

Žalobcovi priznáva proti žalovaným 1. a 2. nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Predmetným rozsudkom Okresný súd Rožňava (v ďalšom len „súd prvej inštancie“ prípadne „súd“) zastavil konanie o zaplatenie istiny vo výške 1 268,14 eura (výrok I.), uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 0,5 promile denne a to zo sumy 35,06 eura od 1.3.2018 do 10.7.2019 vo výške 8,69 eura, zo sumy 166,61 eura od 1.4.2018 do 10.7.2019 vo výške 38,74 eura, zo sumy 166,61 eura od 1.5.2018 do 10.7.2019 vo výške 36,24 eura, zo sumy 166,61 eura od 1.8.2018 do 10.7.2019 vo výške 28,57 eura, zo sumy 166,61 eura od 1.9.2018 do 10.7.2019 vo výške 25,99 eura, zo sumy 166,61 eura od 1.10.2018 do 10.7.2019 v sume 23,49 eura, zo sumy 166,61 eura 1.11.2018 do 10.7.2019 vo výške 20,91 eura, zo sumy 66,81 eura od 1.12.2018 do 10.7.2019 vo výške 7,38 eura a zo sumy 166,61 eura od 1.1.2019 do 10.7.2019 vo výške 15,83 eura (výrok II.) a rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok III.).

2. Rozhodol tak o nárokoch žalobcu uplatnených titulom výkonu správy na základe Zmluvy o výkone správy z 15.8.2016 proti žalovaným 1/ a 2/ ako bezpodielovým spoluvlastníkom bytu, ktorého správu žalobca vykonáva, na zaplatenie predpísaných úhrad - príspevkov do fondu údržby, prevádzky a opráv domu a úhrad za poskytovanie služieb za mesiace marec až máj 2018 a august 2018 až január 2019 v celkovej sume 1 268,14 eura, vrátane nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty dohodnutej vo výške 0,5 promile z dlžnej sumy za každý deň omeškania.

3.1. Z odôvodnenia rozsudku je zřejmé, že súd vydal dňa 4.6.2019 platobný rozkaz, proti ktorému podali žalovaní 1/ a 2/ odôvodnený odpor, preto uznesením z 3.7.2019, č.k. 8C/11/2019-46 predmetný platobný rozkaz zrušil. Na základe podania žalobcu z 12.8.2019, ktorým vzal žalobu v časti istiny vo výške 1 268,14 eura späť z dôvodu, že po podaní žaloby, a to 10.7.2019, žalovaní 1/ a 2/ žalovanú istinu zaplatili, čím, uviedol žalobca, uznali dôvodnosť žaloby, súd citujúc § 144 a § 145 ods. 1 a 2 CSP konanie v časti, v ktorej žalobca zoberal žalobu späť zastavil.

3.2. V ďalšom vzal súd za nesporne preukázané, že žalovaní 1/ a 2/ neuhradili dlžnú sumu a nesplnili si svoje povinnosti v zmysle Zmluvy o výkone správy, podľa ktorej mali platiť mesačné zálohové platby vo výške dojednanej v zmluve a v zmysle vyúčtovania služieb za jednotlivé obdobia a predpisu platieb. Keďže žalovaní 1/ a 2/ pristúpili k úhrade dlžnej istiny až po podaní žaloby, mal súd za to, že tým aj uznali svoj dlh. Citujúc znenie § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., upravujúcich inštitút poplatku z omeškania a jeho výšku, ktorý poplatok je za každý deň omeškania 0,5 promile z dlžnej sumy, najmenej však 0,83 eura za každý i začatý mesiac omeškania, súd uzavrel, že poplatok z omeškania je dôvodný a opodstatnený, keďže bolo nesporne preukázané, že žalovaní 1/ a 2/ sa s plnením dostali do omeškania a žalobcovi vznikol nárok na poplatok z omeškania.

4. Proti rozsudku, podaním z 24.10.2019, podali odvolanie žalovaní 1/ a 2/ a to proti jeho výrokom II. a III. z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Nestotožnili sa s rozhodnutím súdu tvrdiac, že súd dospel k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Poukázuc na to, že žalobca má vedomosť o tom, že v predmetnej nehnuteľnosti, ktorej vlastníkmi sú oni - žalovaní, býva v nájme už niekoľko rokov I. A., namietli svoju pasívnu vecnú legitimáciu, tvrdiac že nositeľom povinností má byť I. A., ktorý je povinný uhrádzať žalobcovi všetky poplatky súvisiace s predpísanými úhradami. Poznamenali, že z uvedeného dôvodu oni ako žalovaní objektívne nemajú byť účastníkmi tohto konania, o čom žalobca vedel a vie. Mali za to, že súd bol povinný zistiť, či nárok, ktorý si žalobca v konaní uplatňuje je preukázaný a či smeruje voči správne subjektu. Nedostatok pasívnej vecnej legitimácie je dôvodom na zamietnutie žaloby zo strany súdu, avšak, tvrdili žalovaní, že súd túto skutočnosť nepreskúmal z úradnej povinnosti, a vydal predmetný rozsudok. Tiež argumentovali, že v predmetnej nehnuteľnosti bývajúcí nájomca je držiteľom ZŤP preukazu a preto z jeho strany nie je možné uhradiť trovy konania a ani zmluvnú pokutu. Citujúc § 257 CSP, podľa ktorého súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, uviedli, že súd tieto dôvody dôsledne preskúma a na základe vlastnej úvahy osobitný zreteľ vyhodnotí. Vzhľadom na uvedené mali za to, že žalobca mal ako žalovaného určiť I. A., ktorý nehnuteľnosť užíva a taktiež z užívania nehnuteľnosti mu vyplývajú aj povinnosti spojené so zaplatením predpísaných úhrad. Navrhli preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne v plnom rozsahu a stranám náhradu trov konania neprizná.

5. Výrok, ktorým súd konanie v časti o zaplatenie istiny 1.268,14 eura zastavil (I.), odvolaním napadnutý nebol, a teda nadobudol právoplatnosť.

6. K odvolaniu žalovaných sa vyjadril žalobca podaním z 20.11.2019. S argumentáciou žalovaných v odvolaní sa nestotožnil a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie mal v celom rozsahu za vecne správny. Nesúhlasil s námietkou žalovaných, že nie sú v konaní pasívne vecne legitimovaní, pretože mal za preukázané v konaní, že sú bezpodielovými spoluvlastníkmi predmetného bytu, že žalobca k nemu vykonáva správu, ako aj to, že žalovaní riadne neplatili predpísané úhrady - príspevky do fondu údržby, prevádzky a opráv domu a úhrady za poskytovanie služieb s užívaním bytu spojených. Tvrdenie, že v dotknutom byte nebývajú a tento dlhodobu užíva nájomca, označil žalobca za právne irelevantné, nakoľko v právnom vzťahu s ním - žalobcom ako správcom bytového domu sú žalovaní ako vlastníci bytu a nie ich nájomca. Aj povinnosť mesačne vopred platiť preddavky do fondu prevádzky údržby a opráv domu a úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu preto v súlade s uzavretou zmluvou o výkone správy a ust. § 10 ods. 1 až 6 zák. č. 182/1993 Z.z. sa vzťahuje na žalovaných. Na túto povinnosť žalovaných nemá žiaden vplyv skutočnosť, že nájomca ich bytu im riadne neplatí nájomné a úhrady za služby. Navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a uplatnil si nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) na základe odvolania podaného včas žalovanými ako oprávnenými osobami (§ 362 a § 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 - 358 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi vymedzenými žalovanými (§ 380 a § 365 CSP), preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a dospel pritom k záveru, že odvolanie žalovaných nie je dôvodné, rozsudok je vecne správny a ako taký ho preto potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

8.1. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 4. marca 2021 v pojednávacej miestnosti tunajšieho súdu č.dv. 215, o ktoré skutočnosti bol vopred vyvesený oznam na úradnej tabuli súdu a zároveň zverejnený na webovej stránke súdu dňa 24.2.resp. 25.2.2021.

8.2. Na základe výzvy súdu, oznámili tak žalobca ako i žalovaní svoje súhlasy s vyhlásením rozhodnutia vo veci v ich neprítomnosti.

9. Žalovaní odvolanie podali z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, t.z. z dôvodov nesprávnych skutkových zistení súdu prvej inštancie ako i nesprávneho právneho posúdenia, namietnuc nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie tvrdiac, že nositeľom povinnosti, plnenie ktorej si uplatnil žalobca, má byť Dušan Oláh, ktorý v predmetnej nehnuteľnosti - byte, ktorej vlastníkmi žalovaní sú, býva už niekoľko rokov, o čom žalobca má vedomosť.

10. Vadou predpokladanou v § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) je vada skutková. Rozhodnutie trpí skutkovými vadami, ak bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ (skutkové zistenia). Nesprávnosť skutkových zistení pri tomto odvolacom dôvode je spôsobená nesprávnym postupom súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania, keď buď súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo prípadne neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané.

11. Pokiaľ sa jedná o skutkový stav veci, odvolací súd konštatuje, že ho súd prvej inštancie pre posúdenie žalobou uplatneného nároku zistil postačujúcim spôsobom, vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, vykonané dôkazy aj správne vyhodnotil a vyvodil z nich len také skutočnosti, ktoré z nich vyšli najavo a ktoré boli relevantné pre právne posúdenie nároku.

12. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, je daný keď na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu (úplne ju opomenul aplikovať), alebo aplikoval nesprávnu právnu normu, alebo obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

13. V danom prípade súd prvej inštancie na zistený skutkový stav (porušenie povinnosti platiť riadne a včas) nesprávne aplikoval ustanovenia § 517 ods. 1 a 2 Obč. zák. v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonáva Občiansky zákonník, aj keď si žalobca proti žalovaným titulom porušenia zmluvnej povinnosti platiť riadne a včas úhrady na základe zmluvy o výkone správy, nárokoval zaplatenie dohodnutej zmluvnej pokuty.

14. Na výzvu odvolacieho súdu, aby sa vyjadrili strany sporu k možnému použitiu § 544 Obč. zákonníka pri posúdení veci odvolacím súdom, žalobca v podaní zo 4.1.2021 uviedol, že považuje použitie ustanovenia Obč. zákonníka o zmluvnej pokute za správne. Tak z podanej žaloby, ako aj zo zmluvy o výkone správy priloženej k žalobe ako dôkaz, konkrétne z ust. čl. IV. bod 10. zmluvy, mal za zrejmé, že sa podanou žalobou domáhal (okrem zaplatenia istiny) zaplatenia zmluvnej pokuty dohodnutej podľa § 544 Obč. zákonníka a to vo výške 0,5 promile z dlžnej sumy denne. Takto dohodnutú zmluvnú pokutu, uviedol, že považuje za primeranú a to s poukazom na ustálenú rozhodovacia prax súdov, ako aj na skutočnosť, že v rovnakej výške je všeobecne záväzným právnym predpisom stanovený aj poplatok z omeškania ako sankcia za omeškanie s plnením obdobnej povinnosti. Uviedol, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní síce aplikoval nesprávny právny predpis, keď uplatnenú zmluvnú pokutu posudzoval podľa ustanovení upravujúcich poplatok z omeškania, avšak napriek tomu, uviedol žalobca, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny, nakoľko nárok bol v celom rozsahu, vrátane zmluvnej pokuty uplatnený dôvodne, keďže mu nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v dôsledku porušenia zmluvnej povinnosti žalovaných, v požadovanej výške nepochybne vznikol. Navrhol preto napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

15. Žalovaní vo vyjadrení, ktorým reagovali na výzvu odvolacieho súdu k možnému použitiu § 544 Obč. zákonníka pri posúdení súdnej veci navrhli, aby odvolací súd v rozhodnutí o odvolaní využil moderačnú právomoc súdu a zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že neprizná zmluvnú pokutu v zmysle ust. § 545a Obč. zákonníka.

16. Podľa § 544 ods. 1 a 2 Obč. zák., ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

17. Podľa § 545a Obč. zák., neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Ak veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody.

18. V odvolaní žalovaní vzniesli námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie v spore tvrdiac, že v byte nebývajú a žalobcovi je známe, že v ňom býva I. A., ktorý podľa nich je nositeľom povinnosti uhrádzať žalobcovi všetky poplatky súvisiace s predpísanými úhradami. Toto svoje tvrdenie ohľadom povinnosti nájomcu voči žalobcovi, uhrádzať platby, nepodporili žiadnym ďalším tvrdením, či by sa malo jednať o povinnosť zmluvnú alebo zákonnú a na základe akej zmluvy, prípadne právnej úpravy by mala vzniknúť a žalovanými označený nájomca by mal byť účastníkom právneho vzťahu so žalobcom, z existencie ktorého si žalobca mal uplatniť nárok voči žalovanými označenému nájomcovi.

19. Vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva, ktorý (ako správne uviedli žalovaní) konajúci súd posudzuje ex lege. O nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide vtedy, ak za žalovaného označený subjekt nie je nositeľom povinnosti vyplývajúcej z hmotnoprávneho predpisu. Dôsledkom zistenia nedostatku pasívnej (ale aj aktívnej) vecnej legitímácie v spore je zamietnutie žaloby.

20. V danom prípade žalobca na odôvodnenie pasívnej vecnej legitímácie žalovaných tvrdil, že sú bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu, ktorého správu žalobca vykonáva na základe zmluvy o výkone správy, a na základe ktorej žalovaní sú povinní platiť v určenej lehote predpísané úhrady - príspevky do fondu údržby, prevádzky a opráv domu a úhrady za poskytovanie služieb, ktorú povinnosť si do času podania žalobného návrhu (20.3.2019) nesplnili. Predmetnú zmluvu o výkone správy žalobca predložil.

21. Žalovaní 1/ a 2/ sú v predmetnej zmluve zmluvnou stranou ako vlastníci bytu v bytovom dome súpisné č. 598 na ulici Nová 16, 18, 20, 22 v Kanianke, podľa výpisu LV č. XXXX vedeného OÚ Prievidza k.ú. Kanianka, a to vo vchode č. 20. Aj keď na predmetnej zmluve pri ich menách a priezviskách ich podpisy nie sú, je táto skutočnosť právne irelevantná vzhľadom na právnu úpravu, podľa ktorej je povinnou náležitosťou zmluvy o prevode vlastníctva bytu vyhlásenie nadobúdateľa o pristúpení k zmluve o spoločenstve vlastníkov alebo k zmluve o výkone správy (§ 5 ods. 1 písm. f/ zákona č. 182/1993 Z.z.), resp. prevodom alebo prechodom vlastníctva bytu v dome prechádzajú na nového vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o výkone správy (§ 8a ods. 7 zákona), pričom podľa § 6 ods. 1 predmetného zákona o vlastníctve bytov, na správu domu musí byť dohodnutá jedna z foriem správy domu. V danom prípade je správa domu zabezpečovaná na základe predmetnej zmluvy o výkone správy uzavretej na strane jednej medzi žalobcom ako správcom a na strane druhej vlastníkmi bytov a nebytových priestorov, to znamená aj žalovanými.

22. Podľa § 10 ods. 1 veta prvá zákona č. 182/1993 Z.z., vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome sú povinní v súlade so zmluvou o spoločenstve alebo so zmluvou o výkone správy poukazovať preddavky mesačne vopred do fondu prevádzky, údržby a opráv, a to od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

23. Podľa § 10 ods. 6 veta prvá a tretia zák. č. 182/1993 Z.z., úhrady za plnenia sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome povinní mesačne vopred uhrádzať na účet domu v banke. Okrem služieb a prác, ktoré vlastníci bytu a nebytového priestoru v dome uhrádza priamo dodávateľovi, sa za plnenie spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru považuje najmä osvetlenie spoločných častí domu, odvoz odpadov, čistenie žúmp, užívanie výťahov, upratovanie, dodávka tepla a teplej vody, dodávka vody od vodárenských spoločností a odvádzanie odpadových vôd.

24. Podľa § 10 ods. 7 zák. č. 182/1993 Z.z., vlastníci bytu alebo nebytového priestoru v dome, ktorý sa neužíva, sa nemôže domáhať upustenia od povinnosti uhrádzať preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv, úhrady za plnenia a platby za správu.

25. Podľa čl. IV. ods. 1 písmená a/, b/ a c/ Zmluvy o výkone správy, vlastníci bytov a nebytových priestorov sú povinní mesačne vopred uhrádzať správcovi stanovené úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu a nebytového priestoru, mesačne vopred poukazovať preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv domu a mesačne vopred platiť správcovi poplatok za výkon správy v dohodnutej výške, vrátane DPH.

26. Preukázateľne v danom prípade žalovaní sú nositeľmi práv a povinností vyplývajúcich pre nich ako bezpodielových spoluvlastníkov bytu, zo zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov a zo zmluvy o výkone správy, a teda niet žiadnych pochybností o nedostatku ich pasívnej vecnej legitímácie v spore. Žalovaní napokon ani to, že sú vlastníkami predmetného bytu nenamietali, svoju obranu proti uplatnenému nároku založili na tvrdení, že v byte býva nájomca I. A., nie oni, a preto on je povinný uhrádzať všetky platby žalobcovi.

27. Tvrdenie žalovaných, že sa povinnosť uhrádzať správcovi povinné platby súvisiace s vlastníctvom bytu a jeho správou vzťahuje na nimi označeného nájomcu bytu je právne irelevantné, keďže sa jedná o povinnosť vlastníka bytu uhrádzať správcovi povinné platby. Žalobca preto správne svoj nárok uplatnil proti žalovaným. Napokon v priebehu sporu aj žalovaní dlžnú istinu žalobcovi zaplatili - oneskorene. Súd preto nepochybil, ak na základe vykonaného dokazovania žalobcom predloženými listinnými dôkazmi mal danú pasívnu vecnú legitímáciu žalovaných v spore.

28. Podľa čl. IV. ods. 10. Zmluvy o výkone správy, v prípade omeškania s platbami podľa odsekov 1 a 2, sa vlastníci bytov a správca dohodli na zmluvnej pokute podľa ust. § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorej výška činí za každý deň omeškania 0,5 promile z dlžnej sumy, najmenej však 0,83 eura za každý, aj začatý mesiac omeškania.

29. Vzhľadom na zaplatenie dlžnej sumy istiny žalovanými po začatí konania a v dôsledku tejto skutočnosti čiastočného späťvzatia žaloby (v tejto časti istiny) žalobcom, predmetom konania o ktorom meritórne rozhodoval súd prvej inštancie, zostal nárok žalobcu proti žalovaným na zaplatenie zmluvnej pokuty v dôsledku omeškania žalovaných s úhradou povinných platieb.

30. Aj keď súd žalobcovi výrokom II. rozsudku uplatnený nárok na zmluvnú pokutu ako zmluvnú pokutu priznal, priznaný nárok na zmluvnú pokutu v odôvodnení rozsudku nesprávne právne označil a aj odôvodnil ako nárok na poplatok z omeškania.

31. Nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty bol priznaný dôvodne a v správnej výške, tak ako pre prípad omeškania s platbami podľa odsekov 1 a 2. Zmluvy o výkone správy bola v zmluve (čl. IV. odsek 10.) dojednaná zmluvná pokuta. Proti výške priznanej zmluvnej pokuty žalovaní ani nenamietali.

32. Žalovaní v odvolaní s priznaním zmluvnej pokuty nesúhlasili dôvodiac pritom nedostatkom pasívnej vecnej legitímácie v spore.

33. Odvolací súd však už odôvodnil a uzavrel, že bez akýchkoľvek pochybností sú žalovaní pasívne vecne legitímovaní v spore. Tak ako sú vlastníci bytu nositeľmi hmotnoprávnej povinnosti platiť povinné platby žalobcovi ako správcovi bytu sú zároveň aj nositeľom ďalšej hmotnoprávnej povinnosti a to v prípade omeškania s úhradou týchto platieb zaplatiť zmluvnú pokutu. Zmluvná pokuta bola v danom prípade riadne dojednaná, žalovaní preukázateľne, ak platby uhradili po začatí súdneho konania dostali sa do omeškania s ich úhradou, a teda vznikla im povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu. Nakoľko si žalobca nárok na zmluvnú pokutu uplatnil, súd prvej inštancie mu ju dôvodne v dohodnutej výške a za dohodnutý čas omeškania žalovaných s povinnými platbami priznal.

34. Žalobcovia podaním, ktorým odpovedali na výzvu súdu, aby sa vyjadrili k možnému posúdeniu nároku žalobcu podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o zmluvnej pokute, ktoré ustanovenia neboli aplikované súdom prvej inštancie, navrhli, aby odvolací súd podľa § 545a Občianskeho zákonníka zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a žalobcovi zmluvnú pokutu nepriznal. Žiadne dôvody na to, prečo by odvolací súd mal uplatniť postup podľa § 545a Občianskeho zákonníka neuviedli.

35. Podľa § 545a Občianskeho zákonníka, neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Ak veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody.

36. Toto oprávnenie súdu sa teda vzťahuje, čo je zrejmé zo samotného znenia právnej úpravy na neprimerane vysokú zmluvnú pokutu, ktorej neprimeranosť sa posudzuje s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. V tomto smere chýba akékoľvek tvrdenie žalovaných, že by bola zmluvná pokuta neprimerane vysoká. Odvolací súd má za to, že tak, ako bola zmluvná pokuta dojednaná ani nie je možné jej výšku ako neprimeranú posúdiť, nakoľko jej výška, resp. spôsob určenia celkom korešponduje so zákonnou právnou úpravou poplatkov z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka stanovených zákonodarcom pre prípady omeškania nájomcov bytov s plnením platobných povinností voči prenajímateľom. Odvolací súd tak nemal žiaden dôvod na to, aby zmluvnú pokutu tak, ako žiadali žalovaní, celkom žalobcovi nepriznal. Zmluvná pokuta bola medzi stranami riadne dohodnutá, bolo preukázané omeškania žalovaných s plnením povinných dohodnutých platieb žalobcovi, a teda nárok žalobcu na zmluvnú pokutu bol uplatnený dôvodne.

37. Súd správne rozhodol aj ohľadne nároku na náhradu trov konania, ak tieto v plnom rozsahu 100 % priznal žalobcovi. Žalovaní jednak úhradou časti žalovanej sumy po začatí konania procesne zavinili zastavenie konania v tejto časti (§ 256 ods. 1 CSP) a zároveň žalobca bol i v zostávajúcej časti nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty plne úspešný (§ 255 ods. 1 CSP) .

38. Podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP priznal odvolací súd žalobcovi proti žalovaným i nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, nakoľko žalovaní v odvolacom konaní úspešní neboli. O výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením.

39. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov: 3 hlasy za (§ 393 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).